

nek, ahol több kisebb szerepet is bíztak reá. A Nemzeti Színház temette el.

Morvai Jaques, magyar származású német színész, sz. 1843-ban. Előbb kereskedő-segéd volt, majd részt vett a königrátrai csatában, ahol meg is sebesült, porosz fogságba került és az ezüst érdemkereszttel tüntették ki. Előbb Győrben működött. 1874-ben Grácba szerződött, azután Laube igazgató Bécsbe hívta, a Stadttheaterhez. Játzott ezenkívül: Hamburgban, Newyorkban, Drezdában, végül 1906-ban Berlinbe megy, ahol a Herrnfeld-Theater kómikusa volt. 1910-ben megülte 40 éves jubileumát. Ekkor Vilmos császár érdemrenddel tüntette ki. Megh. 1914. máj. elején, Berlinben.

Morvay Zoltán, (alsódraskóczi), író, sz. 1875. nov. 28-án, Debrecenben. Színművei: »Angol kisasszony«, boh. 1 felv. Előadták Debrecenben, 1900-ban. »Önkéntes úr«, vj. 3 felv. »Egyszerű leány«, szmü 5 felv. »Csokonai Vitéz Mihály«, verses szmü, »Randevu«, vj. 1915.

Morzsa Emma, énekesnő. (L.: Mándoky Béláné.)

Mosenthal Salamon Hermann, német drámaíró, sz. 1821 jan. 14-én, Kasselen, megh. 1877. febr. 17-én, Bécsben. 1840-től Bécsben élt, ahol 1851-ben leváltáros lett a közoktatásügyi minisztériumban. Drámája: »Deborah«, megjelent Pesten, 1849. Több operaszöveget írt. »Sába királynője (L. o.) (zen. szerz.: Goldmark Károly), »Windsori víg nők« (L. o.) (zen. Nicolai Ottótól).

Moser Gusztáv, német vj.-író, sz. 1825. máj. 11-én, Spandauban, megh. 1903. okt. 22-én, Görliczben. Nálunk is előadott vígjátékai: »Kukli prédikációk«, (Szerdahelyi Kálmán), 1872. máj. 24. Nemzeti Színház. »Ibolyafaló«, 1876. jún. 12. U. o. 50-edszer: 1902. jún. 20. (Bécsben a Burgszínházban 100-adszor: 1897. jún. 24.) »A könyvtárnok«, »Hadjárat békében«, »Hulló csillag«, vj. 3 felv. Ford.: Megyeri Dezső. 1887. szept. Kolozsvár.

Mosonyi Károly, (cs. n.: Mannsberger Jakab), színigazgató, sz. 1832. dec.

27-én, Szegeden, megh. 1911. okt. 17-én, u. o. Az ötödik gimnaziális osztály elvégzése után mint 16 éves ifjú félbeszakította tanulmányait és mint honvéd részt vett az 1848—49-iki szabadságharcban, melynek lezajlása után zenei hajlamait követve, Bécsbe ment a zenekonzervatóriumba, mely után zenetudománnyal foglalkozott és mint zeneszerzőnek, jelentékeny sikerei voltak. Azonban színészé jobban szeretett volna lenni. Hogy vágyát megvalósítsa, 1869. okt. havában színigazgatóba fog és szülővárosában, Szegeden kezdi meg működését. Új pályáját mindjárt azal kezdte, hogy pályázatot hirdetett népszínműre és vígjátékra, amelyek közül a népszínműi első díjat Varga János aradi ügyvéd, a vígjátéki díjat pedig Szépfaludi Örlössy Ferenc fővárosi író nyerte el. Társulatával, — amely mindig nívós volt és amelynek tagjai közül sokan jutottak fel a fővárosba, — megfordult Aradon, Nagyváradon, Szabadkán, Nagybecskerekén, Zomborban, Győrött (1876—78.), Miskolcon, Pozsonyban stb. 1872. szept. 17-én házasságot kötött Sugár Emmával, Szegeden. 1883. máj. 13-án Mosonyi-ra változtatta nevét. Élte utolsó éveit Szegeden töltötte, ahol 1900. szept. havától zongoraleckéket adott.

Mosonyi Mihály, zeneszerző, sz. 1814. szept. 4-én, Boldogasszonyban (Moson m.), megh. 1870. okt. 31-én, Budapesten. Egyszerű földműves szülőktől származott. Szülőfalujában járt iskolába és az ottani tanító oktatta zenei dolgokra, majd a falusi cigányoktól tanul meg hegedülni, gordonkázni; fújta a kürtöt, játszott a nagybőgőn és a fagotton is. 18 éves korában Pozsonyban betűszedő volt és ez alatt is foglalkozott a zene művelésével. 1842-ben Pesten zongoramester és egyházi darabokat kezdett írni. A műértő gróf Keglevich Gábor felismerte kiváló képességeit és a gróf Pejacevich-családhoz Kétfalura zongoratanítónak ajánlotta. Ekkor M. elhagyta Pestet, de két év múlva visszatért, ahol azután állandóan letelepedett. A 48-as mozgalmak ő reá sem maradhattak hatástalanul és mint pesti nemzetőr részt vett az 1848—49-iki önvédelmi harcunkban. Tagja volt a Nemzeti Színház operabírálo-bizottságának; munkatársa volt a »Zenészeti Lapok«-nak, ahol